

ژ بو کوفاره کی

رهجهب دلدار
(نامه د)

دی د پالدانکی ده پالداپوو. شان روژان لی سوور بوویوو، ژ قیضا خوه ره جیتهزان چیدکر. نیکا کوب هوستهیی تایین سپی لی دگه پاند و تهنه نه یا دهستی خوه لی زیده دکر دانی کیله کا خوه، وهک کو دنیا فه ته کره، ب دلخوشی چاقین خوه ل سهر تهنه نه یا کو چیدکر گه پاند، پشت ره میناکا دهستی خوه بلند کر و ری که چا خوه دا.

«گولی هه لا لی بنیره نه ف میناک چقاس خوه شکه»

«دایین به لاسه به چینه که و خوه پی ره ناجز نه که، نه ف چند جاره نه ژ ته ره دبیتزم، نه ز نا-زه-و-جم، ته مام؟»

دی قهت خوه ناجز نه کر، وهک کو قهت تشتهک ژی ره نه هاتبه گوین ناخافتنا خوه دو مانده:

«ئیجار چما نازه وجی، گا فا نه ز د عه مرئ ته ده بووم، دو زاروک ل دهستی من بوون.»

گولی هه کی دن ژی خوه شک کر.

«تو توی، نه ز نه زم، ته فام کر؟»

«نه ز دزانم نه ز نه زم، تو ژی توی، لی دیسا ژی بزه وجه و مالا خوه دهینه، روژهک به ری که قچی و کو دین خوه ناس

بکه «دهستی خوه ل هوندوری عوده پی گه پاند و وهک کو خینجی وی مالا که سی، زاروکین که سی تونه بن» بنیره مالا

من، زاروکین من هه نه چ خوه شه»

که چی دخوه ست مژاری بگوه ره، مینده رهک دانی نه ردی و ل بهر چوکین دیا خوه روونشت. د دهستی وی ده قه له م و

دهفته ره هه بوون، خوه ل بهر دلئ دینا خوه هه کی شیرین کر و ده ست ب پرسا خوه کر:

«دایین ره هه م، باقی من چاوا هات گرتن؟ ل بهر چاقین من هه ک وینه هه نه، لی تام نایی بیرا من.»

«وئ چاوا ودره بیرا ته، تو وئ چاخئ هینا سیسالی بووی.»

که چک ژ جیی خوه رابوو، ب لهز بهرئ خوه دا متباخت، ل سهر ته بسیی ته فلی دو هه ب چایان فه گه ریا و وهک پسیکه کئ خوه خست بنئ چه نگئ دیا خوه. «ئه گهر تو ژ نوو فه فه بیژئ نه زئ ههک نو تان بنقیسینم.»

«وئ چاخئ تو و که کئ خوه ل دهستی من بوون. باقی ته مه تبه ئایه که سه یار ئانیسو مالی، وئ چاخئ وهک ئانها کۆمپووتهر، ئینته رنهت، فوئو کۆپی تونه بوون، مه تبه ئایین هه بوون ژئ دهستی دهوله تی دگه هشت وان. ئەز و باقی ته، ئەم ژ ئیقارئ ده روونشتن هه تا دانئ سبی، مه دوسه د کۆفارئ خوه چاپ دکر، لی د مه ده ژئ، تو ته قهت نه دما، حالی مه دبوو حالی هه لاوچیا، ئەم تهف د حوبرئ ده دمان، هوون ژئ جارنا د ناف حوبرئ ده دگه فزین.»

گولئ ژ گوتننن دیا خوه پارهک گیهانده خوه و ب که ن ئاخفی:

«من ژئ دگوت، نقیسکاریا من ژ کوو تی، تونه بی من ژ زارو کاتیا خوه ده حوبر ئالاستیه.» ههک دن ژئ خوه خست بنئ چه نگئ دیا خوه و په یفا خوه دو مانده. «ئیبجار وه چاوا چاپ دکر هه لا ههک قال بکه.»

«ئه ز چاوا قال بکم که چا من، ب ئیقارئ ره مه دهریئ ههوشئ ئاسئ دکر و باتانیه که ستور ب سهر په نجه ره بیا خوه فه دکر کۆژ دهرقه شوفا عوده بیئ خوبا نه که. وئ چاخئ مه قونجکه که ههوشا خوه به تۆن نه کربوو، باقی ته ژ ته ختکان پینه که سه یار چیکربوو و دانیبوو سهر ئاخئ، مه د وئ دهرئ ده وهردهک خوه دی دکر. باقی ته مه تبه ئا د بن بینا وهردهکان ده دقه شارت، شهفا کۆ مه بی کۆفار چاپ بکرا، ژ بو دهنگ دهرنه خن، مه وهرده کین خوه ژ ئیقارئ ده دخست خانیکئ سهر گینان.»

«پرا ژئ ها! وئ چاخئ ئەم ب سهر گینان چاوا گهرم دبوون؟»

«ئه ز ههر تم ژ وه ره دبیتم، قیسه تا ژیا نا خوه بزانب، ئەم د ناف ریخ و رزکئ ده مه زن بوون. ما وئ تینا سهر گینا چیه؟ وهک ئاگرئ ل بهر بایی بوو، چاوا پئ دکهت وسا ژئ دته فیسا. لی ههر تم مه سهر گین نه دشه وتاندن، ههر زقسستان باقی ته ژ مه ره تونه که

ئیزنگ دسته ند مه ئەو د ناف ههف ره دکر. لی پشتی کۆ باقی ته کهت گرتیگه هئ چاقین مه ب ئیزنگان نه کهت.»

«ته مزار دیسا به لاف کر، ودره سهر پینی.»
«باقئ ته د بن پینی ده تشتهک وهک مه زهل چیکربوو، وهک مه زهلئ زارو کهک بچووچک بوو، ههر چار ئالیئ وئ به تۆن کربوو و ژ بو سهر وئ ژئ، ژ ته خسته یان ده فگرته کهک چیکربوو، سهر وئ ژئ تزه ئاخ کربوو، پینا سه یار ژئ داتانی سهر ئاخئ و مه وهرده کین خوه تی ده خوه دی دکر.»

«باقئ من ژئ یه مان بوویه ها! وئ چاخئ ههر شهفا کۆ وه کۆفار چاپ دکر، پین خهرا دبوو، ب سبی ره ژئ، ژ نوو فه ئافا دبوو.»

«عهینی وسا بوو که چا من، ئیبجار تو دزانی هاقینین ئامه دی چقاس گهرمن، وئ چاخئ کلیما ملیما ژئ تونه بوون، دهری و په نجه ره گرتی ئەم د هوندور ده ژ خویدانئ دبوون ئاف. ئیبجار گا فا دهستی سبی ژ بو جیدانا مه تبه ئایی و سه راستکرنا پینی باقی ته دهرده کهت ههوشئ خویدانان وی لی دجه مدی، ژ خوه باقی ته زوو سهرما دگرت و نه خوهش دکهت.»

«کارهکی گه لهک زه حمهت بوویه.»
«زه حمهتیا وی گه لهک بوو، لی خوه شییین وی ژئ هه بوون، گا فا مه دهست ب چاپئ دکر، ب روو په لا پیشین ره روویئ باقی ته دکه نیا و ب دلچووینه که نه دیتی ناقئ کۆفارئ دخوه ند و تشته کی دن ژئ هه بوو کۆ کیفا مه گه لهک ژئ ره دهات، پشتی کار بداوی دبوو و مه کۆفار ددا سهر ههف مه چایهک چئ دکر، پالا خوه ددا دیوار و چایا گهرم فه دخوار، چایا مه، به تالاندا مه تهف ده بخوه ره دبر.»

ته د گوت قه دی چوو بوو شه قین کۆفار چاپ کرنئ و ژ نوو فه کۆفارئ چاپ دکه، ب وئ هه یه جانی گولئ ژ بیر کربوو. گولئ هی دیکا دهستی خوه ل چوکا دیا خوه خست و ئەو ژ دنیا یا خه یالان نازاد کر.

«ناقئ کۆفارئ تی بیرا ته دایی، ناقئ وئ چبوو؟»
«ئه ز چاوا ژ بیر دکم که چا من، ناقئ وئ «دهنگئ کوردستان» بوو. وئ چاخئ ئەف کۆفار پئ ب روومهت بوو، د سهر داربه یا که نان نه قهرن ره دو سال دهرباس بوو بوو، گرتیگه ه تزه ئینسان کربوون، ههر وژ ب

ئيشكەنجەيان ئينسان دكوشتن، ئين ژ ده رقه مابوون ره قيا بوون، تو به رخواه دانه ك نه مابوو ژ بهر قى يه كى كۆقار ژ بۆگه له ك ئينسانان بووبوو هئيقه ك و چاقتين وان ل كۆقارى بوو.

«تو نابيژى وى چاخى وه كاره كى پر موهيم دكر.»
«ب راستى ژى وسا بوو كه چا من، وى چاخى ژ بهر په يقين كورد و كومونىست كه سى نه ويريوو تيبيا «ك» ب كار بانيانا، مه كۆقار چاپ دكر و باقى ته دبر به لاف دكر.»

«خوهزى ئانها يه ك هه بويا، من بديتا.»
«نخيسىت وى كوردى و تركى بوون، ئەز دزانم دو هه لبه ستين باقتين ته ب كوردى تى ده وه شيان.»
گولئ وه ك كۆ بخوه بخوه بپه يقه:
«ته يى قالا باقى من بكر؟»
«ئه گه ر تو عه جه له نه كى ئەزى بيژم، تو نه ه مه هان چاوا د زكى ديا خوه ده مايى مه رث شاش دمينه؟»
«ئو يا ژ خوه بپرسه.» كه چكى گۆت و هه ردو ب هه ف ره ب ده نگه كى بلند كه نيان.

دى هه نه كى بيه نا خوه دا و ژ نوو قه ده ستپى كر:
«داويا پايزى بوو، وى شه قى ديسا مه كۆقار چاپ كرىو، سه رى سبه يى باقى ته نه و گرت و چوو. چهند رۆژان نه هات، ئەم كه تىبون تاتبىلا وى لى وه ك ئانها ته له فۆن تونه بوون كۆ مه رث ل هه ق دو بپرسه. بهر ئيقارى بوو، مه خوه ل بهر ديوارى جيرانان دابوو به رۆژكى، تو ژى ل جه م من بووى، ژ بهر كۆژ مه خوبا بوو مه ده رين هه وشى سه رپشتى هيشتبوو، مه ب جاره كى قه ديت كۆ بهر ده رى مه بوو گارانا نه ره به يين پولىسان و ئيريشى سه ر هه وشى كرن.»

«به لى، ئەف وينه تى بهر چاقتين من، لى زه لال نينه.»
«من ميژه كر باقى ته د نا ف خوه ره كرنه و وى ژى دبن هه وشى، سه ر چاقتين وى ته ف مۆر و ره ش بووبوون، دلوكومى، ب زۆرى خوه ددا سه ر لنگى خوه، كه تىبون ملين وى، ب نيرينين ره قۆك ل هبىلا مه ميژه كر، وى گاقى ئيدى من فام كرىو كۆ مالا باقى من ژ بنى ده خه را بوويه. ئەز پر ترسيابووم، من چاوا تو گرتيه هه ميژا خوه و من به رى خوه دايبى مالا كالى ته ئەز ژى نزانم. ژ خوه پشتى وى رۆژى ژ ترسان ئەم نه چوون مالى، قانسى شه ش مه هان ل مالا كالى ته مان.»

«دايبى، باقى من ل كوو هاتبوو گرتن؟»
«به رى وى هه نه ك هه قالىن وى هاتنه گرتن، گاقا كۆقارى دبه ژ وان ره، دكه قه دافكا پولىسان و پاشى ده ست ب ئيشكەنجەيان دكن. خينجى وى رۆژا نه و ئانين مالى، ئيدى چاقتين مه پى نه كه ت، مه نه دزانبوو ساخه، نه دزانبوو مرى يه، دو مه ه شوون ده نامه يا وى گيه شت مه كۆل گرتيگه ها نامه دى يه، گاقا مه نه و ديت، گۆشت ل سه ر نه مابوو، نيشمى بوو.»
«گاقا ئەم دچوون ديتنا باقى من ماله ك هه بوو ئەم دچوونى نه وسا؟»

«مالا گه ورى بوو، خوه دى يه كا وان بكه هه زار، وى گاقى ل نيزى گرتيگه هى مال تونه بوون، نه ره به نه دچوون وى هيلئ، د كه له كه لا گه رما هاقيني ده، زقستانى د سار و سه رمايى ده من ب ده ستى وه يه كى دگرت، يه ك ژى ددا پشتا خوه ئەم ب لنگا د نا ف وى چاموورا ره زان ره دچوون ديتنا باقى ته. مالا گه ورى ل سه ر رى بوو، هاقينان مه لى ئا ف قه دخوار خوه هينك دكر، زقستانان من هوون ددان بهر سو به يا وان و گه رم دكر.» چاقتين وى تزه بووبوون ئيدى ده نگى وى دگوهه رى، ته پكه ك ل نا ف پشتا كه چا خوه خست و دا نا ف هه نه كان.

«د ريبا گرتيگه هى ده قه ي من هوون هندك ل پشتا خوه كرنه كيبى، ئانها هوون مه ناعه جيبين.»
كه چكى ژى هه نه كا وى دو ماند:
«مه تشته ك نه گوتيه ديا من، هينا توژ من جوانترى، گاقا تو پير بووبى زارۆكىن منى ژى ته ل پشتا خوه بكن.»
«داويا داوى تو هاتى سه ر ئا من، ما بى زه واج زارۆك چيدبن.»

كه چكى نه و گوتنان نه بهيست، ده ستى خوه دابوو جينىكا خوه و كوور كوور دپوژى.
«ئانها ئەف تشت ته ف ده ژ بۆ كۆقاره كى هاتن سه رى مه»
«به لى كه چا من ته ف ده ژ بۆ كۆقاره كى بوون.»

ئەف كورته چيرۆكه ژ مالپه را نه فدل هاتيه وه رگرتن و ژ نالىن مه فه ژ ريتنوسا لاتينى هاتيه فه گوازتن ژبو ريتنوسا نه ل هه ريمى لكاره.. (رامان)